

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 20ής Σεπτεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση T-195/05 R,

Deloitte Business Advisory NV, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους D. Van Heuven, S. Ronse και S. Logie, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την L. Pignataro-Nolin και τον E. Manhaene, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζητείται, πρώτον, να ανασταλεί η εκτέλεση, αφενός, της αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως της προσφοράς την οποία υπέβαλε, μεταξύ άλλων, η αιτούσα στο πλαίσιο του διαγωνισμού SANCO/2004/01/041 και, αφετέρου, της αποφάσεως περί

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

αναθέσεως του αντικειμένου της επίμαχης συμβάσεως σε τρίτο και, δεύτερον, να απαγορευθεί στην Επιτροπή, αφενός, να κοινοποιήσει την απόφαση περί αναθέσεως του αντικειμένου της επίμαχης συμβάσεως στον ανάδοχο και, αφετέρου, να υπογράψει τη σχετική σύμβαση, επ' απειλή χρηματικής ποινής,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

- ¹ Η σύναψη συμβάσεων παροχής υπηρεσιών με την Επιτροπή διέπεται από τις διατάξεις του τίτλου V του πρώτου μέρους του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1, στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός), καθώς και από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 1605/2002 (ΕΕ L 357, σ. 1, στο εξής: κανόνες εφαρμογής).

2 Κατά το άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού:

«Από την ανάθεση σύμβασης αποκλείονται οι υποψήφιοι ή [υποβαλόντες προσφορά] οι οποίοι, κατά τη διαδικασία σύναψης της εν λόγω σύμβασης:

α) τελούν υπό κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων [...]

3 Το άρθρο 138 των κανόνων εφαρμογής ορίζει τα εξής:

«1. Η ανάθεση μιας σύμβασης μπορεί να γίνει με δύο τρόπους:

α) με μειοδοτικό διαγωνισμό, οπότε η σύμβαση κατακυρώνεται στην προσφορά που περιλαμβάνει την χαμηλότερη τιμή μεταξύ των κανονικών και σύμφωνων προσφορών που έχουν κατατεθεί:

β) στον [διαγωνιζόμενο] που υπέβαλε την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά.

2. Πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά είναι εκείνη που παρουσιάζει την καλύτερη σχέση μεταξύ ποιότητας και τιμής, με κριτήρια δικαιολογούμενα από το αντικείμενο της σύμβασης, όπως είναι η προτεινόμενη τιμή, η τεχνική αξία, τα αισθητικά και λειτουργικά χαρακτηριστικά, τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά, το κόστος χρήσης, η προθεσμία εκτέλεσης ή παράδοσης, η εξυπηρέτηση μετά την πώληση και η τεχνική υποστήριξη.

[...]»

- 4 Κατά το άρθρο 146, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής:

«Οι αιτήσεις συμμετοχής και οι προσφορές που δεν περιέχουν όλα τα ουσιώδη στοιχεία που απαιτούνται στα έγγραφα του διαγωνισμού ή που δεν ανταποκρίνονται στις ειδικές απαιτήσεις που καθορίζονται σ' αυτά απορρίπτονται.

Ωστόσο, η επιτροπή αξιολόγησης μπορεί να καλέσει τον υποψήφιο ή τον [υποβάλοντα προσφορά] να συμπληρώσει ή να επεξηγήσει τα υποβληθέντα δικαιολογητικά που έχουν σχέση με τα κριτήρια αποκλεισμού και επιλογής, και τούτο εντός προθεσμίας που καθορίζει η ίδια.

[...]»

- 5 Το άρθρο 147, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής ορίζει τα εξής:

«[...] η αναθέτουσα αρχή εκδίδει τη απόφασή της, η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α) την ονομασία και τη διεύθυνση της αναθέτουσας αρχής, το αντικείμενο και το ύψος της σύμβασης ή της σύμβασης-πλαisiού·
- β) το όνομα ή την επωνυμία των αποκλεισθέντων υποψηφίων ή [υποβαλόντων προσφορά] και την αιτιολόγηση του αποκλεισμού τους·

- γ) το όνομα ή την επωνυμία των υποψηφίων ή [υποβαλλόντων προσφορά] που προκρίθηκαν για εξέταση και την αιτιολόγηση της πρόκρισής τους·
- δ) τους λόγους απόρριψης των προσφορών που εκρίθησαν υπερβολικά χαμηλές·
- ε) το όνομα ή την επωνυμία των επιλεγέντων υποψηφίων ή του επιλεγέντος αναδόχου και την αιτιολόγηση της επιλογής τους βάσει των ήδη καθορισμένων κριτηρίων επιλογής ή ανάθεσης, καθώς και, εφόσον είναι γνωστό, το τμήμα της σύμβασης ή της σύμβασης-πλαίσιου που ο ανάδοχος προτίθεται να αναθέσει υπεργοληπτικά σε τρίτους·
- στ) όσον αφορά τις διαδικασίες με διαπραγμάτευση, τις περιστάσεις κατά τα άρθρα 126, 127, 242, 244, 246 και 247 που τις δικαιολογούν·
- ζ) εφόσον συντρέχει περίπτωση, τους λόγους για τους οποίους η αναθέτουσα αρχή εγκατέλειψε την ανάθεση της σύμβασης.»

Ιστορικό της διαφοράς και διαδικασία

- 6 Στις 14 Δεκεμβρίου 2004, η Επιτροπή δημοσίευσε στο Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ 2004, S 243) προκήρυξη διαγωνισμού για τη σύναψη συμβάσεως πλαισίου με τίτλο «σύμβαση πλαίσιο για την αξιολόγηση του τομέα πολιτικής δράσεως της ΓΔ SANCO, Lot n° 1 (δημόσια υγεία) — διαγωνισμός Sanco/2004/01/141» (η σύμβαση πλαίσιο και η διαδικασία αναθέσεώς της θα αναφέρονται στο εξής ως σύμβαση πλαίσιο και διαδικασία διαγωνισμού, αντιστοίχως).

- 7 Από τα σημεία 7.1.3 και 7.1.4 της σχετικής με τη διαδικασία διαγωνισμού συγγραφής υποχρεώσεων προκύπτει ότι η σύμβαση πλαίσιο πρέπει να αφορά, ειδικότερα, την αξιολόγηση του προγράμματος κοινοτικής δράσεως στον τομέα της δημόσιας υγείας που προβλέπει η απόφαση 1786/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για τη θέσπιση προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας (2003-2008) (ΕΕ L 271, σ. 1).
- 8 Η συγγραφή υποχρεώσεων κατανέμει τις εργασίες που πρέπει να πραγματοποιηθούν προς εκτέλεση της συμβάσεως πλαισίου σε δύο κύριες ενότητες. Η πρώτη ενότητα εργασιών («πρώτη βασική εργασία») συνίσταται στην εκπόνηση μελετών και την παροχή ορισμένων υπηρεσιών με σκοπό την κατάρτιση και οργάνωση κοινοτικών προγραμμάτων και πολιτικών, την *ex ante* αξιολόγησή τους και την «οργάνωση δραστηριοτήτων αξιολογήσεως». Η δεύτερη ενότητα εργασιών («δεύτερη βασική εργασία») συνίσταται στην πραγματοποίηση ενδιάμεσων, τελικών και *ex post* αξιολογήσεων των προγραμμάτων, των πολιτικών και άλλων δραστηριοτήτων.
- 9 Η σύμβαση πλαίσιο πρέπει να καθιστά δυνατή τη σύναψη ειδικών συμβάσεων ανάλογα με τις ανάγκες της Επιτροπής. Εξάλλου, η διάρκειά της πρέπει να είναι καταρχήν 24μηνη και να μπορεί να παραταθεί δύο φορές, εκάστη για περίοδο 12 μηνών.
- 10 Η συγγραφή υποχρεώσεων περιλαμβάνει, εξάλλου, διάφορες αιτίες αποκλεισμού υποψηφίων. Μία από αυτές επαναλαμβάνεται στο άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού:

«Από την ανάθεση [του αντικειμένου της επίμαχης συμβάσεως] αποκλείονται οι υποψήφιοι ή [υποβαλόντες προσφορά] οι οποίοι, κατά τη διαδικασία σύναψης της εν λόγω σύμβασης:

α) τελούν υπό κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων [...]

- 11 Ενόψει της υποβολής προσφοράς για την επίμαχη σύμβαση, η Deloitte Business Advisory NV (στο εξής: αιτούσα) συνεργάστηκε με τη London School of Hygiene and Tropical Medicine (Σχολή υγειονομικών επιστημών και τροπικής ιατρικής του Λονδίνου), με την Nederlandse Organisatie voor toegerast-natuurwetenschappelijk onderzoek (ολλανδική οργάνωση για την εφαρμοσμένη επιστημονική έρευνα, TNO) και με το Istituto superiore di sanità (Ανώτατο ινστιτούτο υγείας της Ιταλίας). Οι τέσσερις αυτοί φορείς απαρτίζουν την ομάδα εργασίας για την αξιολόγηση της ευρωπαϊκής δημόσιας υγείας (European Public Health Evaluation Task Force, στο εξής: Euphet). Η Euphet προέβλεπε τη δυνατότητα προσφυγής, αν παρίστατο ανάγκη, σε εμπειρογνώμονες άλλων οργάνων.
- 12 Στις 10 Φεβρουαρίου 2005, η Euphet υπέβαλε προσφορά ενώπιον της Επιτροπής στο πλαίσιο της διαδικασίας διαγωνισμού. Η προσφορά της Euphet περιλαμβάνει μια παράγραφο με τίτλο «Ανεξαρτησία», η οποία έχει ως εξής:

«Η Euphet κατανοεί και αναγνωρίζει ότι καμία από τις επιτροπές αξιολογήσεως ή κανείς από τους εκπροσώπους της δεν θα έπρεπε να τελεί υπό κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων, πραγματικής ή δυνητικής, κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων του προς εκτέλεση της συμβάσεως πλαισίου. Επιβεβαιώνουμε ότι όλα τα μέλη της Euphet είναι εντελώς ανεξάρτητα από την Επιτροπή και ότι δεν διαφαίνεται κανένας άμεσος κίνδυνος επί του σημείου αυτού. Δεσμευόμαστε, εξάλλου, να πραγματοποιήσουμε προηγούμενο εμπειριστατωμένο έλεγχο στο πλαίσιο κάθε ειδικής συμβάσεως, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι τα μέλη των ομάδων που προτείνουμε μπορούν να εργασθούν υπό πλήρη ανεξαρτησία και να προβούν σε αντικειμενική, αμερόληπτη και ανεξάρτητη αξιολόγηση. Αν, κατά την εκτέλεση των σχεδίων, ανακύψει οποιοδήποτε πρόβλημα δυνάμενο να επηρεάσει την εν λόγω θεμελιώδη αρχή, θα ενημερώσουμε αμέσως την Επιτροπή και, σε συνεργασία μαζί της, θα επιδιώξουμε την εξεύρεση λύσεως.»

- 13 Με έγγραφο της 22ας Απριλίου 2005 (στο εξής: απορριπτική απόφαση), η Επιτροπή ανακοίνωσε στην αιτούσα ότι η αρμόδια για την εκτίμηση της συμβάσεως επιτροπή αξιολογήσεως διαπίστωσε την ύπαρξη κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων στο εσωτερικό της Euphet. Με την απορριπτική απόφαση, η Επιτροπή επισημαίνει ότι ορισμένα μέλη και συνεταίροι της Euphet έχουν συνάψει συμβάσεις επιχορηγήσεως

«στον τομέα SANCO» (Υγεία και προστασία των καταναλωτών) και, συνεπώς, εμπλέκονται σοβαρά στην εφαρμογή του προγράμματος κοινοτικής δράσεως στον τομέα της δημόσιας υγείας. Η Επιτροπή φρονεί, επομένως, ότι, «[λ]αμβανομένου υπόψη του σοβαρού κινδύνου [συγκρούσεως συμφερόντων], είναι αναγκαία η παροχή λεπτομερών και συγκεκριμένων διευκρινίσεων, προκειμένου να καταστεί αντιληπτός ο τρόπος με τον οποίο μπορεί να επιλυθεί το ζήτημα [της συγκρούσεως συμφερόντων] και να εξαλειφθούν οι σχετικοί κίνδυνοι». Εν προκειμένω, για την Επιτροπή, «η προτεινόμενη μέθοδος δεν αρκεί και ο διαγωνιζόμενος δεν παρέσχε καμία επαρκή εγγύηση περί της εξαλείψεως της [συγκρούσεως συμφερόντων].»

14 Με την απορριπτική απόφαση, η Επιτροπή προσθέτει, εντούτοις, ότι δεν θα υπογράψει τη σύμβαση πλαίσιο με τον ανάδοχο πριν παρέλθει προθεσμία δύο εβδομάδων.

15 Με έγγραφο της 3ης Μαΐου 2005, η Eurhet διατύπωσε της αντιρρήσεις της επί της θέσεως της Επιτροπής, καλώντας την να υποβάλει παρατηρήσεις πριν τις 4 Μαΐου 2005, διαφορετικά θα προσέφευγε ενώπιον του Πρωτοδικείου.

16 Με τηλεομοιοτυπία της 4ης Μαΐου 2005, η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι έλαβε το έγγραφο της Eurhet και επισήμανε τα εξής:

«Εφόσον απαιτείται περισσότερος χρόνος για την εξέταση των ζητημάτων που ανέκυψαν με το έγγραφο που μας απευθύνετε, δεν θα προβούμε στην υπογραφή της συμβάσεως πριν παρέλθει η επιπλέον προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την ημερομηνία αποστολής του παρόντος εγγράφου.»

17 Με τηλεομοιοτυπία της 19ης Μαΐου 2005, η Επιτροπή απάντησε στα επιχειρήματα που είχε προβάλει η αιτούσα με το από 3 Μαΐου 2005 έγγραφό της.

- 18 Με τηλεομοιοτυπία της ίδιας ημέρας, η αιτούσα άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή ακυρώσεως με την οποία προσέβαλε τη νομιμότητα, αφενός, της απορριπτικής αποφάσεως, και, αφετέρου, της αποφάσεως περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως σε άλλο υποψήφιο (στο εξής: απόφαση περί αναθέσεως).
- 19 Την ίδια ημέρα, η αιτούσα υπέβαλε αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζήτησε, κατ' ουσίαν, τα εξής:
- να ανασταλεί η εκτέλεση της απορριπτικής αποφάσεως και της αποφάσεως περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως
 - να απαγορευθεί στην Επιτροπή, αφενός, να κοινοποιήσει την απόφαση περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως στον ανάδοχο και, αφετέρου, να υπογράψει τη σχετική σύμβαση, επ' απειλή χρηματικής ποινής 2,5 εκατομμυρίων ευρώ
 - να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 20 Με την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, η αιτούσα ζητεί επίσης από τον δικαστή ασφαλιστικών μέτρων να απαγορεύσει στην καθής, ως συντηρητικό μέτρο και αν είναι δυνατόν πριν αποφανθεί επί του αιτήματος περί αναστολής εκτελέσεως των οικείων αποφάσεων, να κοινοποιήσει την απόφαση περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως στον ανάδοχο και να υπογράψει τη σύμβαση πλαίσιο έως ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής, επ' απειλή χρηματικής ποινής 2,5 εκατομμυρίων ευρώ για κάθε παράβαση.

- 21 Με έγγραφο της 23ης Μαΐου 2005, η Επιτροπή ανακοίνωσε στο Πρωτοδικείο ότι η επίδικη σύμβαση με αριθμό SANCO/2004/01/041 δεν είχε ακόμη υπογραφεί. Με το ίδιο έγγραφο, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, αφενός, η σύμβαση πλαίσιο είχε διαβιβασθεί προς υπογραφή στον επιλεγέντα υποψήφιο με προθεσμία απαντήσεως την 1η Ιουνίου 2005 και, αφετέρου, σύμφωνα με τις ισχύουσες διαδικασίες, η εν λόγω σύμβαση υπογράφηκε από τον εντολοδόχο της Επιτροπής αφού επιστράφηκε από τον αντισυμβαλλόμενο, χωρίς να προβλεφθεί σχετική προθεσμία.
- 22 Στις 26 Μαΐου 2005, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διέταξε την Επιτροπή, βάσει του άρθρου 105, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, να μην προχωρήσει στην υπογραφή της συμβάσεως πλαισίου μέχρι την έκδοση διατάξεως επί της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων.
- 23 Στις 30 Μαΐου 2005, η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Με τις εν λόγω παρατηρήσεις, η Επιτροπή ζήτησε την απόρριψη της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων καθώς και την καταδίκη της αιτούσας στα δικαστικά έξοδα.
- 24 Κατόπιν προσκλήσεως του δικαστή ασφαλιστικών μέτρων, η αιτούσα απάντησε στις εν λόγω παρατηρήσεις στις 13 Ιουνίου 2005. Η Επιτροπή απάντησε στις νέες αυτές παρατηρήσεις στις 23 Ιουνίου 2005.

Σκεπτικό

- 25 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς, τις περιστάσεις από τις οποίες προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν

καταρχήν (*fumus boni juris*) τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, οπότε, αν δεν συντρέχει μία από αυτές, τα προσωρινά μέτρα πρέπει να απορρίπτονται [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I4971, σκέψη 30]. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων σταθμίζει επίσης, κατά περίπτωση, τα εμπλεκόμενα συμφέροντα (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I1461, σκέψη 73).

26. Επιπλέον, στο πλαίσιο αυτής της συνολικής εξετάσεως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και είναι ελεύθερος να καθορίσει, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων της υποθέσεως, τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να εξακριβωθεί η συνδρομή των διαφόρων αυτών προϋποθέσεων, καθώς και τη σειρά με την οποία θα διεξαχθεί η εξέταση αυτή, εφόσον κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο αναλύσεως για να εκτιμήσει την ανάγκη της εκδόσεως διατάξεως προσωρινών μέτρων [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 23].
27. Η υπό κρίση αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των προμνησθεισών αρχών.

1. *Επιχειρήματα των διαδίκων*

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων

28. Με τις από 30 Μαΐου 2005 παρατηρήσεις της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι είχε γνωστοποιήσει στον ανάδοχο της επίμαχης στη διαδικασία διαγωνισμού συμβάσεως, με έγγραφο της 22ας Απριλίου 2005, ότι η προσφορά του είχε γίνει δεκτή. Η Επιτροπή φρονεί, επομένως, ότι το αίτημα της αιτούσας να απαγορευθεί στην Επιτροπή η κοινοποίηση της αποφάσεως περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως είναι άνευ αντικειμένου.

Επί του fumus boni juris

Επιχειρήματα της αιτούσας

29 Η αιτούσα προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της κύριας προσφυγής.

— Επί του πρώτου λόγου

30 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η αιτούσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η ενέργεια της Επιτροπής να αποκλείσει την Eurhet από τη διαδικασία διαγωνισμού συνιστά παράβαση του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού, των διατάξεων των εγγράφων της διαδικασίας διαγωνισμού, της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της γενικής υποχρέωσης αιτιολογήσεως και των άρθρων 147, παράγραφος 3, και 138 των κανόνων εφαρμογής.

31 Πρώτον, η αιτούσα φρονεί ότι είναι παράνομος ο αποκλεισμός ενός υποψηφίου από τον διαγωνισμό για τον μοναδικό λόγο ότι η πρότασή του για την επίλυση ενδεχόμενων συγκρούσεων συμφερόντων δεν συνιστά ικανοποιητική εγγύηση.

32 Καταρχάς, για την αιτούσα, η έννοια της συγκρούσεως συμφερόντων δεν ορίζεται ούτε στην προκήρυξη του διαγωνισμού ούτε στο άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού. Αντιθέτως, με την απορριπτική απόφαση, η Επιτροπή όρισε την έννοια της συγκρούσεως συμφερόντων παραπέμποντας στο σχέδιο της συμβάσεως πλαισίου. Σύμφωνα με το σχέδιο αυτό, η σύγκρουση συμφερόντων και, a fortiori, ένας απλός κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων δεν συνιστούν, αφ' εαυτών, λόγο αποκλεισμού.

- 33 Ακολούθως, κανένα έγγραφο της διαδικασίας διαγωνισμού δεν προβλέπει ρητώς λόγο αποκλεισμού της υποψήφιας κοινοπραξίας της οποίας ένα ή περισσότερα μέλη θίγονται από τα υπό κατάρτιση σχέδια στους τομείς της υγείας και της προστασίας των καταναλωτών. Ούτε το άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού, ούτε η νομολογία του Δικαστηρίου δεν δικαιολογούν, εξάλλου, τέτοιο λόγο αποκλεισμού.
- 34 Επιπλέον, όσον αφορά τους κινδύνους συγκρούσεως συμφερόντων, αρκεί ο διαγωνιζόμενος να δεσμευθεί να προειδοποιήσει την Επιτροπή και να λάβει, ενδεχομένως, τα αναγκαία μέτρα. Η σχετική πρόταση της Eurhet (βλ. σκέψη 12) ήταν ικανοποιητική, λαμβανομένου εξάλλου υπόψη ότι η αιτούσα έφθασε στο σημείο να προτείνει τη διενέργεια a priori ελέγχου βάσει της φύσεως και του αντικειμένου των ειδικών συμβάσεων που πρόκειται να συναφθούν. Δεν είναι δυνατό να υπάρχουν περαιτέρω απαιτήσεις από την Eurhet, λαμβανομένου υπόψη ότι, μέχρι σήμερα, το περιεχόμενο των προς σύναψη ειδικών συμβάσεων δεν είναι γνωστό.
- 35 Συγκεκριμένα, κατά την αιτούσα, σύγκρουση συμφερόντων μπορεί, επιπλέον, να ανακύψει μόνον κατά τη σύναψη των ειδικών συμβάσεων. Η κοινοτική νομολογία έχει επιβεβαιώσει, εξάλλου, ότι απαγορεύεται ο αυθαίρετος αποκλεισμός ενός διαγωνιζόμενου χωρίς συγκεκριμένο έλεγχο του τρόπου διευθετήσεως των συγκρούσεων συμφερόντων (απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2005, C-21/03 και C-34/03, Fabricom, Συλλογή 2005, σ. I-1559, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2005, T-160/03, AFCon Management Consultants κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-981, σκέψεις 75 έως 78).
- 36 Με τις από 13 Ιουνίου 2005 παρατηρήσεις της, η αιτούσα προσθέτει, επί του σημείου αυτού, ότι το να δεχθεί η Επιτροπή ότι ένας διαγωνιζόμενος που τελεί υπό κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων κατά την εκτέλεση της συμβάσεως πλαίσιοι μπορεί να εξακολουθήσει να εκτελεί τη σύμβαση υπό τον όρο να λάβει τα προσήκοντα μέτρα, ενώ η δυνατότητα αυτή δεν παρέχεται σε ένα διαγωνιζόμενο που τελούσε υπό κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων πριν την ανάθεση του αντικειμένου της συμβάσεως, ο οποίος όμως μπορεί να λάβει αντίστοιχα μέτρα, συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας, όπως προβλέπεται από τα άρθρα 89, παράγραφος 1, και 99 του δημοσιονομικού κανονισμού.

- 37 Τέλος, επικουρικός, η αιτούσα διευκρινίζει ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού προβλέπει τη συνδρομή επτά κατά ελάχιστο όριο εμπειρογνομόνων, ενώ η προσφορά της περιλαμβάνει 65 βιογραφικά σημειώματα, 45 από τα οποία προέρχονται από πρόσωπα που δεν σχετίζονται με τα όργανα στα οποία, κατά την Επιτροπή, παρατηρείται σύγκρουση συμφερόντων. Επιπλέον, τα 20 άτομα που σχετίζονται με τα εν λόγω όργανα μπορούν να αναλάβουν την εξέταση φακέλων αξιολογήσεως χωρίς κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων. Όσον αφορά το ότι, κατά την Επιτροπή, οι οικείοι εμπειρογνώμονες έχουν τα περισσότερα προσόντα, ακόμη και αν όλα αυτά τα άτομα εμπλέκονται σε σύγκρουση συμφερόντων για συγκεκριμένη εργασία, μένουν αρκετοί εμπειρογνώμονες με υψηλά προσόντα για να εκτελέσουν τη σύμβαση.
- 38 Δεύτερον, κατά την αιτούσα, όταν η επιτροπή αξιολογήσεως αποφασίζει να απορρίψει την προσφορά ενός διαγωνιζομένου, πρέπει τουλάχιστο να του παρέχει τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, το οποίο δεν συνέβη εν προκειμένω.
- 39 Τρίτον, η Επιτροπή, απορρίπτοντας μια μέθοδο διευθετήσεως των συγκρούσεων συμφερόντων η οποία είχε γίνει δεκτή από άλλες γενικές διευθύνσεις της, παρέκκλιने από την προγενέστερη πρακτική της και παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 40 Τέταρτον, η απορριπτική απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη, διότι, μεταξύ άλλων, η Επιτροπή δεν εκθέτει τους λόγους για τους οποίους κρίνει την πρόταση της Eurhet ανεπαρκή. Η αιτιολογία της αποφάσεως είναι, εξάλλου, εσφαλμένη, καθόσον η Eurhet δεν παρέλειψε να συνεκτιμήσει την εξειδικευμένη εμπειρία ορισμένων από τα μέλη της και έλαβε υπόψη τη μέθοδο διευθετήσεως των συγκρούσεων συμφερόντων που προβλέπει το σχέδιο της συμβάσεως πλαισίου. Λόγω αυτής της πλημμελούς αιτιολογίας, η απορριπτική απόφαση παραβαίνει, κατά την αιτούσα, το άρθρο 147, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής.
- 41 Πέμπτον, η Επιτροπή, αναθέτοντας το αντικείμενο της συμβάσεως σε τρίτον, ενώ είχε απορρίψει κακόπιστα την προσφορά της Eurhet, ενήργησε σαφώς κατά παράβαση του άρθρου 138 των κανόνων εφαρμογής. Η αιτούσα δεν αμφισβητεί ότι,

ακόμη και αν η προσφορά της κριθεί παραδεκτή, αυτό δεν σημαίνει ότι θα της ανατεθεί οπωσδήποτε το αντικείμενο της συμβάσεως. Φρονεί, ωστόσο, ότι λαμβανομένης υπόψη της εμπειρίας και της ικανότητας της ομάδας που πρότεινε, είναι βέβαιο ότι η προσφορά της Eurhet θα ελάμβανε υψηλή βαθμολογία.

— Επί του δευτέρου λόγου

- 42 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου της, η αιτούσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να καλέσει την Eurhet να παράσχει συμπληρωματικά στοιχεία, παρέβη το άρθρο 146, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής, τη νομολογία του Δικαστηρίου στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων (προαναφερθείσα στη σκέψη 35 απόφαση *Fabriscom*) και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 43 Επιπλέον, στο μέτρο που η Επιτροπή, στο πλαίσιο της επίδικης συμβάσεως, παρέσχε σε άλλους διαγωνιζομένους τη δυνατότητα να προσκομίσουν συμπληρωματικά στοιχεία, παραβίασε τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, βάσει των άρθρων 89, παράγραφος 1, και 99 του δημοσιονομικού κανονισμού.
- 44 Η αιτούσα αναγνωρίζει ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 94 του δημοσιονομικού κανονισμού και 146, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής, να ζητεί συμπληρωματικές πληροφορίες επί των στοιχείων που παρέχουν οι διαγωνιζόμενοι. Διευκρινίζει, εντούτοις, ότι η Επιτροπή παρέσχε τη δυνατότητα αυτή σε ορισμένους διαγωνιζομένους στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών, αλλά και στο πλαίσιο της διαδικασίας του επίδικου διαγωνισμού. Η αιτούσα ζητεί από την Επιτροπή να προσκομίσει τα έγγραφα που αντιηλλάγησαν σχετικώς καθώς και τα πρακτικά της εναρκτήριας συνεδριάσεως.

- 45 Εξάλλου, από την προαναφερθείσα στη σκέψη 35 απόφαση *Fabricom* προκύπτει ότι, σε περιπτώσεις δυνητικής συγκρούσεως συμφερόντων, η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί να αποκλείει αυτομάτως τον οικείο διαγωνιζόμενο, αλλά πρέπει πάντα να εξετάζει τον φάκελο της υποθέσεως βάσει των συγκεκριμένων στοιχείων της, οπότε να δίδεται στον διαγωνιζόμενο η δυνατότητα να αποδείξει ότι δεν υφίσταται ενδεχόμενο συγκρούσεως συμφερόντων. Κατά την αιτούσα, η Επιτροπή δεν μπορούσε να προβεί στην απαιτούμενη επιμέρους αξιολόγηση, χωρίς να ζητήσει συμπληρωματικά στοιχεία από την *Eurhet*. Αφενός, η Επιτροπή δεν διενήργησε έλεγχο βάσει των συγκεκριμένων στοιχείων της υποθέσεως, διότι μια τέτοια αξιολόγηση θα έπρεπε να είχε πραγματοποιηθεί για κάθε ειδική σύμβαση. Αφετέρου, η Επιτροπή δεν μπορούσε επίσης να υποστηρίξει ότι η συγκεκριμένη αξιολόγηση της αφορούσε τη σύμβαση πλαίσιο, διότι, όπως η ίδια υποστήριξε, η πρόταση της αιτούσας περί της *a posteriori* λήψης διορθωτικών μέτρων είχε ιδιαιτέρως γενική διατύπωση.

Επιχειρήματα της Επιτροπής

- 46 Η Επιτροπή βάλλει κατά των επιχειρημάτων που προέβαλε η αιτούσα για να αποδείξει την ύπαρξη *fumus boni juris*.

— Επί του πρώτου λόγου

- 47 Η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι, σύμφωνα με το σημείο 9.1.3 της συγγραφής υποχρεώσεων, το οποίο επαναλαμβάνει κατά γράμμα το άρθρο 94 των κανόνων εφαρμογής, η σύγκρουση συμφερόντων πριν από την ανάθεση του αντικειμένου της συμβάσεως αποτελεί λόγο αποκλεισμού από τον διαγωνισμό. Κατά την Επιτροπή, μολονότι από τα βιογραφικά σημειώματα πολλών συνεταιρών της *Eurhet* προκύπτει η συμμετοχή τους στο πρόγραμμα κοινοτικής δράσεως στον τομέα της δημόσιας υγείας, η αιτούσα δεν έκρινε σκόπιμο να επισημάνει στην Επιτροπή την ύπαρξη κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων.

- 48 Όσον αφορά τον μηχανισμό «a priori» λήψεως διορθωτικών μέτρων τον οποίο προτείνει η αιτούσα για τη μείωση των κινδύνων συγκρούσεως συμφερόντων, η Επιτροπή φρονεί ότι το επίμαχο χωρίο της προκηρύξεως της αιτούσας έχει υπερβολικά γενική διατύπωση.
- 49 Επιπλέον, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της αιτούσας, η επιτροπή αξιολογήσεως επαλήθευσε πράγματι την ύπαρξη συγκρούσεως συμφερόντων ως προς την προσφορά της αιτούσας και τη φύση της προς ανάθεση υπηρεσίας, σύγκρουση η οποία μπορεί να ανακύψει όσον αφορά τόσο ενδιάμεσες και ex post αξιολογήσεις, όσο και αξιολογήσεις ex ante.
- 50 Όσον αφορά το επιχείρημα της αιτούσας ότι η προσφορά της Eurhet περιελάμβανε 45 βιογραφικά σημειώματα ατόμων που ουδεμία σχέση είχαν με την Επιτροπή, η Επιτροπή επισημαίνει, αφενός, ότι όλοι οι προτεινόμενοι εμπειρογνώμονες δεν είναι του ίδιου διαμετρήματος, και, αφετέρου, ότι η προσφορά της αιτούσας παρουσίασε όλους τους εν λόγω συνεταιίρους και εμπειρογνώμονες ως μέλη συγκροτημένης ομάδας.
- 51 Δεύτερον, όσον αφορά την υποχρέωση ακροάσεως της αιτούσας που φέρεται ότι υπέχει η Επιτροπή, η Επιτροπή φρονεί ότι βαρύνεται με την εν λόγω υποχρέωση μόνο στην περίπτωση κατά την οποία σκοπεύει να επιβάλει διοικητικές ή χρηματικές κυρώσεις κατ' εφαρμογήν του άρθρου 96 του δημοσιονομικού κανονισμού.
- 52 Τρίτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη παραβίαση, εκ μέρους της Επιτροπής, της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η αιτούσα δεν αποδεικνύει τους ισχυρισμούς της ότι άλλες υπηρεσίες της Επιτροπής προέβησαν στο παρελθόν και υπό αντίστοιχες περιστάσεις σε διαπιστώσεις αντίθετες από αυτές της υπό κρίση υποθέσεως.
- 53 Τέταρτον, η Επιτροπή διευκρίνισε, με την απορριπτική απόφαση, τους λόγους για τους οποίους φρονούσε ότι η αιτούσα τελούσε υπό κατάσταση συγκρούσεως συμφερόντων.

54 Πέμπτον, η Επιτροπή δεν παρέβη το άρθρο 138 του δημοσιονομικού κανονισμού, διότι η αποδοχή της προσφοράς της Eurhet κατά τα στάδια επιλογής αναδόχου και αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως δεν σήμαινε ότι η σύμβαση έπρεπε οπωσδήποτε να της ανατεθεί.

— Επί του δευτέρου λόγου

55 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο δεύτερος λόγος είναι επίσης απορριπτός.

56 Πρώτον, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι δεν υπέχει καμία υποχρέωση ακροάσεως ενός διαγωνιζομένου πριν απορρίψει την προσφορά του στο πλαίσιο διαδικασίας αναθέσεως.

57 Δεύτερον, η αιτούσα δεν εξηγεί τους λόγους για τους οποίους φρονεί ότι η παράλειψη υποβολής αιτήσεως για την παροχή συμπληρωματικών στοιχείων παραβιάζει την προβαλλόμενη πρακτική που εφαρμόζει η Επιτροπή σε αντίστοιχες περιπτώσεις. Όσον αφορά τους ισχυρισμούς της αιτούσας ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, διότι παρέσχε σε ορισμένους διαγωνιζομένους τη δυνατότητα να αποδείξουν ότι απέστειλαν την προσφορά τους εμπρόθεσμα, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, στην πραγματικότητα, πρόέβη απλώς στην ουσιαστική εξακρίβωση μιας δεσμευτικής προθεσμίας, διαδικασία η οποία δεν είναι παρεμφερής προς την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η αιτούσα.

58 Τρίτον, η εκ μέρους της αιτούσας παραπομπή στην προαναφερθείσα στη σκέψη 35 απόφαση Fabricom δεν ασκεί επιρροή, καθότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή επαλήθευσε πράγματι την ύπαρξη συγκρούσεως συμφερόντων βάσει των στοιχείων της εν λόγω προσφοράς και της φύσεως της προς ανάθεση υπηρεσίας.

- 59 Τέταρτον, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, αφότου κινήθηκε η διαδικασία υποβολής προσφορών, δεν ζητήθηκε από κανένα διαγωνιζόμενο να παράσχει συμπληρωματικά στοιχεία ή διευκρινίσεις επί ενδεχόμενης συγκρούσεως συμφερόντων.

Επί του επείγοντος

Επιχειρήματα της αιτούσας

- 60 Προς στήριξη της απόψεώς της ότι η λήψη των αιτούμενων προσωρινών μέτρων είναι επείγουσα, η αιτούσα διατείνεται ότι, αφ' ης στιγμής συνήφθη η επίδικη σύμβαση μεταξύ της καθής και του αναδόχου, η Eurhet δεν έχει καμία απολύτως πιθανότητα να εκτελέσει τη σύμβαση. Είναι πρακτικώς αδύνατο για την αιτούσα να επιτύχει την ακύρωση της συμβάσεως πλαισίου μετά τη σύναψή της. Επιπλέον, κατά την αιτούσα, λαμβανομένης υπόψη της προθεσμίας εκτελέσεως της συμβάσεως, που καθορίσθηκε για το τέλος του 2006, ελλείψει προσωρινών μέτρων η εν λόγω σύμβαση θα έχει ήδη εκτελεστεί, τουλάχιστον κατά ένα μεγάλο μέρος της, κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου.
- 61 Λόγω της μεγάλης σπουδαιότητας του αντικειμένου της συμβάσεως, της αξίας και του κύρους που το περιβάλλουν, καθώς και της εμπειρίας που θα αποκτούσε η αιτούσα σε περίπτωση εκτελέσεώς του, η εκτέλεση της συμβάσεως θα ήταν από κάθε άποψη πιο συμφέρουσα απ' ό,τι η απλή αποζημίωση.
- 62 Με τις από 13 Ιουνίου 2005 παρατηρήσεις της, η αιτούσα διευκρινίζει, συναφώς, ότι το γεγονός ότι δεν της ανατέθηκε το αντικείμενο της συμβάσεως και, ειδικότερα, το ότι η προσφορά της κρίθηκε απαράδεκτη θα εκληφθεί από τους πελάτες της ως ένδειξη ανεπάρκειας της επιχειρήσεως. Στο μέτρο που η Επιτροπή υποστηρίζει ότι

οι διαδικασίες αναθέσεως ενέχουν κινδύνους για τους διαγωνιζομένους, οπότε η μη ανάθεση μιας συμβάσεως μπορεί, ως εκ τούτου, να θεωρηθεί ως ζημία, η αιτούσα φρονεί ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί στην περίπτωση κατά την οποία ένας διαγωνιζόμενος απορρίφθηκε κακόπιστα. Εν προκειμένω πάντως, η αιτούσα φρονεί ότι είχε πιθανότητα να επιλεγεί.

- 63 Επιπλέον, ο βαθμός προσβολής της φήμης της αιτούσας και η απουσία ωφέλιμης εμπειρίας λόγω της μη εκτελέσεως της συμβάσεως δεν μπορούν να αποτιμηθούν χρηματικά.
- 64 Με τις από 13 Ιουνίου 2005 παρατηρήσεις της, η αιτούσα διευκρινίζει, τέλος, ότι η αίτησή της δεν μπορεί να θεωρηθεί αρκετά επείγουσα, για τον απλό λόγο ότι θα μπορούσε να της επιδικασθεί αποζημίωση σε μεταγενέστερο στάδιο. Η άποψη αυτή δεν συνάδει, κατά την αιτούσα, με τη *ratio legis* της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1).
- 65 Κατά την αιτούσα, η *ratio legis* της οδηγίας 89/665 συνίσταται, συγκεκριμένα, στην παροχή στους απορριφθέντες στο πλαίσιο διαγωνισμού της δυνατότητας να εκτελέσουν οι ίδιοι το αντικείμενο της επίμαχης συμβάσεως. Η άποψη της αιτούσας επιβεβαιώνεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 1999, C-81/98, Alcatel Austria κ.λπ., Συλλογή 1999, σ. I-7671). Η αιτούσα αναγνωρίζει ότι οι διατάξεις της οδηγίας 89/665 εφαρμόζονται μόνο στα κράτη μέλη. Ωστόσο, όπως υποστηρίζει, η μη τήρηση των εν λόγω διατάξεων από τα κοινοτικά όργανα αντιβαίνει προδήλως στην αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στην αρχή της ισότητας και στο άρθρο 2 ΕΚ.

Επιχειρήματα της Επιτροπής

- 66 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι η λήψη προσωρινών μέτρων ήταν επείγουσα.
- 67 Πρώτον, κατά την Επιτροπή, αν το Πρωτοδικείο αναγνώριζε το βάσιμο της προσφυγής ακυρώσεως, θα απέκειτο στην Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μέτρα προς εξασφάλιση της κατάλληλης προστασίας των συμφερόντων της αιτούσας, τα οποία θα μπορούσαν να συνίστανται στη λύση της εν μέρει εκτελεσθείσας συμβάσεως και στην οργάνωση νέου διαγωνισμού, σε συνδυασμό, ενδεχομένως, με την επιδίκαση αποζημιώσεως (διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουλίου 2000, T-169/00 R, Esedra κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2951, σκέψη 51 της 27ης Ιουλίου 2004, T-148/04 R, TQ3 Travel Solutions Belgium κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3027, σκέψη 55, και της 10ης Νοεμβρίου 2004, T-303/04 R, European Dynamics κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3889, σκέψη 83).
- 68 Η αιτούσα δεν επικαλέστηκε κανένα στοιχείο δυνάμενο να παρακωλύσει την αποτελεσματική προάσπιση των εν λόγω συμφερόντων.
- 69 Δεύτερον, με τις από 23 Ιουνίου 2005 παρατηρήσεις της, η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα της αιτούσας ότι απόφαση περί ακυρώσεως μπορεί να εκδοθεί μόνον αφότου το αντικείμενο της συμβάσεως έχει ήδη εκτελεστεί. Κατά την Επιτροπή, η αιτούσα συγχέει την εκτέλεση της συμβάσεως πλαισίου με την πραγματοποίηση της ενδιάμεσης ειδικής αξιολογήσεως που προβλέπει το άρθρο 12 της αποφάσεως 1786/2002.

- 70 Τρίτον, στο μέτρο που η αιτούσα επικαλείται χρηματική ζημία, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η ζημία αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη, ή ακόμη και δυσχερώς επανορθώσιμη, εφόσον μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης αντισταθμίσεως (προαναφερθείσα στη σκέψη 67 διάταξη Esedra κατά Επιτροπής, σκέψη 43). Η αιτούσα δεν αποδεικνύει, επίσης, ότι η ζημία που ενδέχεται να υποστεί θα μπορούσε να απειλήσει την υπόστασή της ή να μεταβάλει ανεπανόρθωτα τη θέση της στην αγορά.
- 71 Τέταρτον, όσον αφορά τη μη χρηματική ζημία που επικαλείται η αιτούσα, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η συμμετοχή σε δημόσιο μειοδοτικό διαγωνισμό, εκ της φύσεώς του ιδιαίτερος ανταγωνιστικό, συνεπάγεται κινδύνους για όλους τους συμμετέχοντες, ο αποκλεισμός δε ενός διαγωνιζομένου, δυνάμει των κανόνων του διαγωνισμού, δεν μπορεί, αυτός καθ'αυτόν, να επιφέρει ζημία (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 5ης Αυγούστου 1983, 118/83 R, CMC κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2583, σκέψη 51· προαναφερθείσες στη σκέψη 67 διατάξεις Esedra κατά Επιτροπής, σκέψη 48, και European Dynamics κατά Επιτροπής, σκέψη 82). Η αιτούσα, εξάλλου, δεν εξήγησε με ποιο τρόπο η απόρριψη της αιτήσεώς της προσβάλλει τη φήμη της και της στερεί μια εμπειρία, και ακόμη λιγότερο τι είδους επιπτώσεις θα είχε η εν λόγω ζημία.
- 72 Πέμπτον, όσον αφορά τη ratio legis της οδηγίας 89/665, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, για να γίνει δεκτή η αίτηση της αιτούσας για τη λήψη προσωρινών μέτρων, η αιτούσα πρέπει να αποδείξει ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που διέπουν τη σχετική διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας και με τη νομολογία. Η Επιτροπή προσθέτει ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 89/665 και ότι το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ και τα άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ εξασφαλίζουν αποτελεσματική προστασία κατά των πράξεων των κοινοτικών οργάνων. Τέλος, όσον αφορά την εκ μέρους της αιτούσας παραπομπή στην προαναφερθείσα στη σκέψη 65 απόφαση Alcatel Austria κ.λπ., δεν λαμβάνεται υπόψη ότι η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να γίνει δεκτή μόνον εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που τη διέπουν.

Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων

Επιχειρήματα της αιτούσας

- 73 Με τις από 13 Ιουνίου 2005 παρατηρήσεις της, η αιτούσα επισημαίνει, καταρχάς, ότι η Επιτροπή δεν διευκρινίζει τη φύση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι θα υποστεί σε περίπτωση διατάξεως προσωρινών μέτρων.
- 74 Ακολούθως, η αιτούσα προσθέτει ότι η απόφαση 1786/2002 δεν προβλέπει καμία κύρωση σε περίπτωση εκπρόθεσμης πραγματοποιήσεως της αξιολογήσεως που προβλέπει το άρθρο της 12. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή θα μπορούσε να αναστείλει την έκδοση των επίδικων αποφάσεων και να λάβει υπόψη την προσφορά της αιτούσας, σύμφωνα με τη δυνατότητα που της παρέχει το άρθρο 101 του δημοσιονομικού κανονισμού. Είναι σύνηθες, εξάλλου, κατά την αιτούσα, η Επιτροπή να μην τηρεί την προθεσμία που τάσσεται για την εκτέλεση του αντικειμένου συμβάσεων όπως οι επίδικες.
- 75 Τέλος, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ευθύνη της Επιτροπής για την ενδεχόμενη καθυστέρηση κατά την εκτέλεση του αντικειμένου της συμβάσεως.

Επιχειρήματα της Επιτροπής

- 76 Η Επιτροπή φρονεί ότι η στάθμιση των αντικρουόμενων, εν προκειμένω, συμφερόντων συνηγορεί υπέρ της απορρίψεως της αιτήσεως. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή υποχρεούται, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12 της αποφάσεως 1786/2002, να πραγματοποιήσει ενδιάμεση αξιολόγηση, από εξωτερικά όργανα, της εφαρμογής του προγράμματος κοινοτικής δράσεως στον τομέα της δημόσιας υγείας το αργότερο μέχρι το τέλος του 2006.

- 77 Επίσης, η Επιτροπή φρονεί ότι η αναστολή εκτελέσεως προδικάζει την απόφαση επί της κύριας προσφυγής, καθόσον η προσφορά του αναδόχου δεν θα ισχύει πλέον κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως επί της κύριας προσφυγής και η προτεινόμενη από τον ανάδοχο ομάδα δεν θα είναι πλέον διαθέσιμη.

2. Εκτίμηση του δικαστή ασφαλιστικών μέτρων

- 78 Εφόσον οι γραπτές παρατηρήσεις των διαδίκων περιέχουν όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την απόφαση επί της αιτήσεως προσωρινών μέτρων, παρέλκει η ανάπτυξη των προφορικών εξηγήσεών τους.

Επί του παραδεκτού ορισμένων αιτιάσεων που περιλαμβάνει η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων

- 79 Με την αίτησή της, η αιτούσα ζητεί, μεταξύ άλλων, από τον δικαστή ασφαλιστικών μέτρων να απαγορεύσει στην Επιτροπή να κοινοποιήσει στον ανάδοχο την απόφαση περί αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως.
- 80 Με τις από 2 Ιουνίου 2005 παρατηρήσεις της, η Επιτροπή διευκρίνισε, χωρίς να διαψευσθεί ούτε από την αιτούσα ούτε από κάποιο από τα στοιχεία του φακέλου, ότι είχε ήδη ενημερώσει τον ανάδοχο, με έγγραφο της 22ας Απριλίου 2005, ότι η προσφορά του είχε επιλεγεί.
- 81 Κατά συνέπεια, το αίτημα της αιτούσας να απαγορευθεί στην Επιτροπή να προβεί στην εν λόγω κοινοποίηση ήταν, από της υποβολής του, άνευ αντικειμένου. Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουνίου 2005, T-125/05 R, Umwelt- und Ingenieurtechnik Dresden κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-1901, σκέψη 36).

Επί των άλλων αιτημάτων που περιλαμβάνει η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων

- 82 Πρέπει να εξεταστεί καταρχάς αν πληρούνται, εν προκειμένω, η προϋπόθεση περί της υπάρξεως *fumus boni juris*.

Επί του *fumus boni juris*

— Επί του πρώτου λόγου

- 83 Με τον πρώτο λόγο, η αιτούσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή απέκλεισε την Eurhet από τον διαγωνισμό συνιστά παράβαση του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού, των διατάξεων των εγγράφων του διαγωνισμού, της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της γενικής υποχρέωσης αιτιολογήσεως και των άρθρων 147, παράγραφος 3, και 138 των κανόνων εφαρμογής.
- 84 Πρώτον, πρέπει να εξεταστούν τα επιχειρήματα της αιτούσας σύμφωνα με τα οποία η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού και τις διατάξεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού.
- 85 Επί του σημείου αυτού, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η Επιτροπή δικαιολόγησε την απορριπτική απόφαση με την ύπαρξη «υψηλού κινδύνου» συγκρούσεως συμφερόντων, η οποία, όπως υποστήριξε, δεν μπορούσε να διευθετηθεί ικανοποιητικώς με τις εγγυήσεις που παρέχει η Eurhet.

- 86 Όπως επισημαίνει η αιτούσα, το άρθρο II.3.1 του σχεδίου συμβάσεως πλαισίου, το οποίο προσαρτήθηκε στη συγγραφή υποχρεώσεων, προβλέπει ένα μηχανισμό αντιμετώπισης των αντικρουόμενων συμφερόντων στα οποία ενδεχομένως εμπλέκεται ο ανάδοχος. Ωστόσο, αφενός, δεν μπορεί να αποκλειστεί, καταρχήν, ότι η διάταξη αυτή προσβλέπει στη διευθέτηση των συγκρούσεων συμφερόντων που ανακύπτουν κατά την εκτέλεση της συμβάσεως πλαισίου. Αφετέρου, η διάταξη αυτή δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να παρακωλύσει καταρχήν την εφαρμογή του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού.
- 87 Το άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού προβλέπει τον αποκλεισμό των διαγωνιζομένων που «κατά τη διαδικασία [συνάψεως]» μιας συμβάσεως, τελούν υπό «κατάσταση [συγκρούσεως] συμφερόντων». Επί του σημείου αυτού, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων φρονεί ότι δεν μπορεί, καταρχήν, να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η φράση «κατάσταση [συγκρούσεως] συμφερόντων» να αφορά ιδίως την περίπτωση κατά την οποία ο κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων υφίσταται ήδη κατά το στάδιο της διαδικασίας συνάψεως της συμβάσεως και μπορεί να επηρεάσει την εκτέλεση του αντικειμένου της.
- 88 Στην περίπτωση αυτή, τίθεται, εντούτοις, το ερώτημα περί του βαθμού βεβαιότητας που απαιτείται για να δικαιολογηθεί αποκλεισμός από τον διαγωνισμό και ποιο είναι το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή για να διαπιστώσει κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων φρονεί ότι στο Πρωτοδικείο απόκειται να απαντήσει στα εν λόγω ερωτήματα και ότι, ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα της αιτούσας δεν μπορούν, στο στάδιο αυτό, να απορριφθούν ως αβάσιμα.
- 89 Εντούτοις, στο στάδιο αυτό και λαμβανομένων υπόψη των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, είναι αμφίβολο αν η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα όταν διαπίστωσε την ύπαρξη κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων στο εσωτερικό ενός οργάνου το οποίο, αφενός, λαμβάνει κοινοτικές επιχορηγήσεις στον τομέα της δημόσιας υγείας και, αφετέρου, καλείται στη συνέχεια να μετάρχει στην αξιολόγηση της κοινοτικής πολιτικής στον εν λόγω τομέα. Είναι πράγματι σαφές, καταρχήν, ότι το όργανο αυτό βρίσκεται σε μια κατάσταση η οποία είναι, τουλάχιστον, ικανή να επηρεάσει την αντικειμενικότητά του.

- 90 Εν προκειμένω, από τα σημεία 7.1.3 και 7.1.4 της συγγραφής υποχρεώσεων του διαγωνισμού προκύπτει ότι η σύμβαση πλαίσιο αφορά, μεταξύ άλλων, ορισμένες αξιολογήσεις του προγράμματος κοινοτικής δράσεως στον τομέα της δημόσιας υγείας. Επιπλέον, η απορριπτική απόφαση επισημαίνει ότι, κατά την άποψη της Επιτροπής, οι επιχορηγήσεις που έλαβαν ορισμένα μέλη της Eurhet προκαλούν υψηλό κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων.
- 91 Ως προς τα στοιχεία αυτά και στο παρόν στάδιο, είναι, συνεπώς, αμφίβολο ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα διαπιστώνοντας ότι το γεγονός ότι ορισμένα μέλη της Eurhet έλαβαν επιχορηγήσεις στον τομέα της δημόσιας υγείας προκαλεί υψηλό κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων ο οποίος δικαιολογεί τον αποκλεισμό τους από τον διαγωνισμό.
- 92 Επίσης, λαμβανομένων υπόψη των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, δεν προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει ειδικώς την ύπαρξη κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων σε βάρος της Eurhet, ιδίως διότι δεν γνώριζε την ακριβή φύση των ειδικών συμβάσεων που επρόκειτο να συναφθούν. Συγκεκριμένα, αφενός, η απορριπτική απόφαση αναφέρεται στο πρόγραμμα κοινοτικής δράσεως στον τομέα της δημόσιας υγείας, του οποίου η αξιολόγηση αποτελεί ένα από τα αντικείμενα της συμβάσεως πλαισίου. Δεν προκύπτει σαφώς, στο στάδιο αυτό, ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε ειδικώς την ύπαρξη του κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων τον οποίο η ίδια επισήμανε ως προς το αντικείμενο της εν λόγω συμβάσεως. Αφετέρου, δεδομένων των επιχορηγήσεων που έλαβαν ορισμένα από τα μέλη της Eurhet, η αντικειμενικότητά τους μπορούσε, καταρχήν, να αμφισβητηθεί σημαντικά. Κατά συνέπεια, στο στάδιο αυτό, είναι αμφίβολο αν είναι αναγκαία για τη διαπίστωση της υπάρξεως υψηλού κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων η εμπειριστατωμένη γνώση του περιεχομένου των ειδικών συμβάσεων που πρόκειται να συναφθούν.
- 93 Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων φρονεί, εντούτοις, ότι το ζήτημα αυτό πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ενδελεχούς εξετάσεως στο πλαίσιο εκδικάσεως της κύριας προσφυγής.

- 94 Ομοίως, είναι, καταρχήν, αμφίβολο ότι η αιτούσα μπορεί να στηριχθεί βασίμως στις προαναφερθείσες στη σκέψη 35 αποφάσεις Fabricom και AFCOn Management Consultants κ.λπ. κατά Επιτροπής.
- 95 Συγκεκριμένα, αφενός, με την προαναφερθείσα στη σκέψη 35 απόφαση Fabricom, το Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι οι κοινοτικές οδηγίες για τον συντονισμό των διαδικασιών συνάψεως συμβάσεων απαγορεύουν ένα κανόνα ο οποίος δεν επιτρέπει την υποβολή αιτήσεως συμμετοχής ή την υποβολή προσφοράς για σύμβαση δημοσίων έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών εκ μέρους προσώπου το οποίο μετείχε στην έρευνα, τον πειραματισμό, τη μελέτη ή την προώθηση αυτών των έργων, προμηθειών ή υπηρεσιών, χωρίς να παρέχεται στο εν λόγω πρόσωπο η δυνατότητα να αποδείξει ότι, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, η σχετική εμπειρία που απέκτησε δεν ήταν ικανή νοθεύσει τον ανταγωνισμό.
- 96 Στο παρόν στάδιο, δεν προκύπτει σαφώς ότι η αιτούσα δεν απέδειξε, στο πλαίσιο της προσφοράς της, ότι οι επιχορηγήσεις που έλαβαν ορισμένοι από τους εμπειρογνώμονες στους οποίους επρόκειτο να προσφύγει η Eurphet δεν ασκούν επιρροή.
- 97 Αφετέρου, όσον αφορά την εκ μέρους της αιτούσας παραπομπή στην προαναφερθείσα στη σκέψη 35 απόφαση AFCOn Management Consultants κ.λπ. κατά Επιτροπής, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, με την απόφαση αυτή, το Πρωτοδικείο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι, αφότου διαπιστωθεί η ύπαρξη συγκρούσεως συμφερόντων μεταξύ ενός διαγωνιζομένου και ενός μέλους της επιτροπής αξιολογήσεως, η Επιτροπή, αφενός, οφείλει να λάβει, με την απαιτούμενη επιμέλεια και βάσει όλων των κρίσιμων στοιχείων, την απόφασή της επί της συνέχειας της διαδικασίας και, αφετέρου, διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως για να καθορίσει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν (σκέψεις 75 και 77). Λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων της υποθέσεως εκείνης, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον παρέλειψε να διερευνήσει τη σχέση μεταξύ ενός διαγωνιζομένου και ενός μέλους της επιτροπής αξιολογήσεως.

- 98 Στο στάδιο αυτό, είναι αμφίβολο αν μπορούν βασίμως να συγκριθούν τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υποθέσεως και εκείνα της προαναφερθείσας στη σκέψη 35 υποθέσεως AFCon Management Consultants κ.λπ. κατά Επιτροπής. Συγκεκριμένα, στην υπό κρίση υπόθεση, αντιθέτως προς τις περιστάσεις υπό τις οποίες εκδόθηκε η προαναφερθείσα στη σκέψη 35 απόφαση AFCon Management Consultants κ.λπ. κατά Επιτροπής, δεν υφίσταται καταρχήν λόγος να θεωρηθεί ότι ο αποκλεισμός της Eurhet προκάλεσε άνηση μεταχείριση. Όλοι οι διαγωνιζόμενοι βρίσκονταν, καταρχήν, στην ίδια κατάσταση για να αποδείξουν, έκαστος με την προσφορά του, ότι δεν υφίστατο σύγκρουση συμφερόντων.
- 99 Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων φρονεί, εντούτοις, ότι το ζήτημα αυτό πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ενδελεχούς εξετάσεως στο πλαίσιο εκδικάσεως της κύριας προσφυγής.
- 100 Τέλος, λαμβανομένων πάντα υπόψη των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, είναι αμφίβολο ότι η προσφορά της Eurhet μπορούσε να αποκλείσει το ενδεχόμενο κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων.
- 101 Συγκεκριμένα, πρώτον, κατά το στάδιο αυτό δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή υπέπεσε όντως σε πλάνη κρίνοντας ότι οι εγγυήσεις που παρέσχε η Eurhet ήταν ανεπαρκείς. Όπως επισημαίνει η Επιτροπή, η πρόταση λήψεως διορθωτικού μέτρου είχε τόσο γενική διατύπωση ώστε δεν έγινε ρητή αναφορά στον κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων που επισήμανε η Επιτροπή. Επιπλέον, στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, η αιτούσα δεν παραθέτει κανένα απόσπασμα της προσφοράς της από το οποίο να προκύπτει ότι είχε επίγνωση του ειδικού κινδύνου που επισήμανε η Επιτροπή με την απορριπτική απόφαση και ότι τον έλαβε υπόψη. Αντιθέτως, η Eurhet επισημαίνει με την προσφορά της ότι «όλα τα μέλη της Eurhet είναι εντελώς ανεξάρτητα από την Επιτροπή» και δεν διαφαίνεται «κανένας άμεσος κίνδυνος επί του σημείου αυτού».
- 102 Δεύτερον, είναι βεβαίως γεγονός, όπως επισημαίνει η αιτούσα, ότι όλοι οι εμπειρογνώμονες που πρότεινε με την προσφορά της δεν προέρχονται από όργανα

τα οποία αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων που επισήμανε η Επιτροπή. Κατά το στάδιο αυτό, ωστόσο, δεν προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να θεωρήσει αυτό το στοιχείο αρκετό για να αποκλειστεί κάθε ενδεχόμενο κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των δεσμών μεταξύ των μελών της Eurhet και του ρόλου καθενός από τα εν λόγω μέλη. Επί του σημείου αυτού, από την προσφορά της Eurhet προκύπτει, μεταξύ άλλων, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, ότι καθένα από τα μέλη της εκπροσωπείται σε μια «επιτροπή συμβάσεων» επιφορτισμένη με τη διαχείριση και την εποπτεία των εργασιών αξιολογήσεως στις οποίες προβαίνει η Eurhet.

103 Για παρεμφερείς λόγους ουσίας, είναι επίσης αμφίβολη η αναγκαιότητα να αναγνωρίσει η Επιτροπή ότι τα μέλη ενός οργάνου στο οποία διαπιστώνεται σύγκρουση συμφερόντων δεν θίγονται, αυτά καθαυτά, από την εν λόγω σύγκρουση. Πρέπει πράγματι να γίνει δεκτό ότι ένας εμπειρογνώμων και το όργανο στο οποίο απασχολείται έχουν κοινά επαγγελματικά συμφέροντα. Κατά το στάδιο αυτό, η αιτούσα δεν έχει παράσχει στοιχεία δυνάμενα να αναιρέσουν την εν λόγω διαπίστωση.

104 Τρίτον, είναι επίσης αμφίβολο ότι η απόρριψη της προσφοράς της αιτούσας μπορεί να παραβιάσει την αρχή της ισότητας, όπως προβλέπεται στα άρθρα 89, παράγραφος 1, και 99 του δημοσιονομικού κανονισμού, λόγω του ότι παρέχεται σε διαγωνιζόμενο ο οποίος βρίσκεται αντιμέτωπος με σύγκρουση συμφερόντων κατά την εκτέλεση της συμβάσεως πλαίσιου η δυνατότητα να εκτελέσει το αντικείμενο της συμβάσεως υπό την προϋπόθεση ότι θα λάβει τα προσήκοντα μέτρα. Πράγματι, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 100 έως 103, δεν προκύπτει σαφώς, στο στάδιο αυτό, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η προσφορά της Eurhet δεν ήταν κατάλληλη, ήδη από το στάδιο του διαγωνισμού, για να αποτρέψει τον κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων. Πρώτον, η αιτούσα δεν μπορεί να ισχυρισθεί ότι βρίσκεται σε κατάσταση παρεμφερή προς εκείνη ενός διαγωνιζομένου που εμπλέκεται σε σύγκρουση συμφερόντων η οποία ανέκυψε μόλις κατά το στάδιο της εκτελέσεως της συμβάσεως πλαίσιου.

105 Συνεπώς, μολονότι, αφενός, τα επιχειρήματα της αιτούσας απαιτούν την πραγματοποίηση σειράς εκτιμήσεων στο πλαίσιο εκδικάσεως της κύριας προσφυγής, οπότε δεν μπορεί να γίνει δεκτό, στο στάδιο αυτό, ότι δεν ευσταθούν, είναι εύλογες, αφετέρου, οι αμφιβολίες επί του κατά πόσον η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού ή τις διατάξεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού.

- 106 Δεύτερον, όσον αφορά την προβαλλόμενη υποχρέωση της επιτροπής αξιολόγησης να ακούσει τον διαγωνιζόμενο πριν απορρίψει την προσφορά του, η αιτούσα δεν επικαλείται, στο πλαίσιο του λόγου αυτού, καμία νομική βάση στην οποία στηρίζεται η ύπαρξη σχετικής υποχρέωσης της Επιτροπής. Στο μέτρο που η αιτούσα επικαλείται εμμέσως την αρχή περί των δικαιωμάτων άμυνας, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, στο πλαίσιο οποιασδήποτε διαδικασίας που κινείται εναντίον ενός προσώπου και είναι ικανή να καταλήξει σε βλαπτική γι' αυτό πράξη, συνιστά θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου και πρέπει να διασφαλίζεται, ακόμη και εν απουσία ειδικής κανονιστικής ρυθμίσεως. Η αρχή αυτή απαιτεί οι αποδέκτες αποφάσεων οι οποίες θίγουν σοβαρά τα συμφέροντά τους να είναι σε θέση να καθιστούν σαφή την άποψή τους (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-32/95 Ρ, Επιτροπή κατά Lisrestal κ.λπ., Συλλογή 1996, σ. I-5373, σκέψη 21). Εν προκειμένω, όμως, η αιτούσα δεν προβάλλει καταρχήν κανένα επιχείρημα ικανό να αποδείξει ότι η διαδικασία διαγωνισμού κινήθηκε σε βάρος της.
- 107 Τρίτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη παραβίαση από την Επιτροπή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης λόγω της εκ μέρους της απορρίψεως ενός τρόπου διευθετήσεως των συγκρούσεων συμφερόντων τον οποίο η ίδια είχε ήδη καταρχήν δεχθεί, η αιτούσα δεν παραπέμπει, κατά το στάδιο αυτό, σε προγενέστερη πρακτική η οποία μπορεί να θεμελιώσει βασιμώς τέτοιες προσδοκίες.
- 108 Τέταρτον, στο στάδιο αυτό, είναι αμφίβολο ότι η αιτιολογία της απορριπτικής αποφάσεως είναι όντως ελλιπής, όπως υποστηρίζει η αιτούσα. Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, το περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολογίας εξαρτάται από τη φύση της επίδικης πράξεως και από το πλαίσιο στο οποίο εκδόθηκε. Από την αιτιολογία πρέπει να διαφαίνεται κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκεί τον έλεγχό του (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 Ρ, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, T-228/99 και T-233/99, Westdeutsche Landesbank Girozentrale κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-435, σκέψη 278, και της 14ης Ιανουαρίου 2004, T-109/01, Fleuren Compost κατά Επιτροπή, Συλλογή 2004, σ. II-127, σκέψη 119).

109 Η απορριπτική απόφαση αιτιολογείται με την ύπαρξη κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων, ο οποίος σχετίζεται, αφενός, με τις επιχορηγήσεις που έλαβαν ορισμένα από τα μέλη της Eurheth και ορισμένοι από τους εμπειρογνώμονες στους οποίους θα μπορούσε να προσφύγει για την εκτέλεση της συμβάσεως πλαισίου και, αφετέρου, με την ανεπάρκεια των εγγυήσεων που παρέσχε η Eurheth επί του σημείου αυτού.

110 Όσον αφορά τον προβαλλόμενο εσφαλμένο χαρακτήρα της αιτιάσεως ότι η Eurheth δεν δέχθηκε την εμπλοκή ορισμένων εμπειρογνομόνων στην εφαρμογή του κοινοτικού προγράμματος στον τομέα της δημόσιας υγείας, η αιτούσα δεν παραπέμπει σε κανένα απόσπασμα της προσφοράς της με το οποίο αναγνώρισε ειδικώς, ή έστω απλώς ισχυρίστηκε, ότι ορισμένοι από τους εμπειρογνώμονες στους οποίους επρόκειτο να προσφύγει ελάμβαναν κοινοτικές επιχορηγήσεις στον συγκεκριμένο τομέα.

111 Πέμπτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη παράβαση από την Επιτροπή του άρθρου 138 των κανόνων εφαρμογής, η αιτούσα, με τον λόγο αυτό, υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι ο παράνομος αποκλεισμός της συνεπάγεται την ανάθεση του αντικειμένου της συμβάσεως σε υποψήφιο η προσφορά του οποίου δεν είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομικής απόψεως. Ωστόσο, κατά το στάδιο αυτό, αν γίνει δεκτό ότι η προσφορά της Eurheth έγινε δεκτή κατά τη διαδικασία του διαγωνισμού, αυτό δεν σημαίνει ότι θα επιλεγόταν οπωσδήποτε από την Επιτροπή.

— Επί του δευτέρου λόγου

112 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου, η αιτούσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να ζητήσει από την Eurheth να παράσχει συμπληρωματικά στοιχεία, παρέβη το άρθρο 146, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής, τη νομολογία του Δικαστηρίου στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων (προαναφερθείσα στη σκέψη 35 απόφαση *Fabricom*), την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως καθώς και τα άρθρα 89, παράγραφος 1, και 99 του δημοσιονομικού κανονισμού.

- 113 Πρώτον, κατά το στάδιο αυτό, είναι πράγματι αμφίβολο ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 146, παράγραφος 3, των κανόνων εφαρμογής. Συγκεκριμένα, όπως αναγνωρίζει η ίδια η αιτούσα, η διάταξη αυτή παρέχει στην Επιτροπή μια απλή δυνατότητα.
- 114 Δεύτερον, κατά το στάδιο αυτό, είναι επίσης αμφίβολο ότι η αιτούσα μπορεί να στηριχθεί βασίμως στην προαναφερθείσα στη σκέψη 35 απόφαση Fabricom, προκειμένου να αποδείξει ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να προβεί σε συγκεκριμένη εκτίμηση της καταστάσεως συγκρούσεως συμφερόντων χωρίς να της ζητήσει συμπληρωματικά στοιχεία.
- 115 Πράγματι, αφενός, η αιτούσα δεν αποδεικνύει σαφώς, κατά το στάδιο αυτό, ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να εκτιμήσει ουσιαστικώς τον κίνδυνο συγκρούσεως συμφερόντων σε βάρος της Eurhet, χωρίς να γνωρίζει την ακριβή φύση των ειδικών συμβάσεων που επρόκειτο να συναφθούν. Όπως επισημάνθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως του πρώτου λόγου (βλ. σκέψη 92), δεν προκύπτει σαφώς, στο στάδιο αυτό, ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε ουσιαστική εξέταση του κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων από πλευράς του αντικειμένου της συμβάσεως πλασιού. Ομοίως, δεν προκύπτει σαφώς, κατά το στάδιο αυτό, ότι η εν λόγω εξέταση δεν αρκούσε για να διαπιστωθεί η ύπαρξη υψηλού κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων και ότι ήταν επιπλέον αναγκαία η γνώση της ακριβούς φύσεως των ειδικών συμβάσεων που επρόκειτο να συναφθούν.
- 116 Αφετέρου, καταρχήν, το γεγονός ότι, κατά την άποψη της Επιτροπής, οι όροι του διορθωτικού μέτρου που πρότεινε η Eurhet ήταν υπερβολικά γενικοί δεν σημαίνει ότι δεν μπόρεσε να αξιολογήσει ουσιαστικώς την κατάσταση της Eurhet από απόψεως συγκρούσεως συμφερόντων. Πράγματι, η γενικότητα των όρων της προσφοράς της Eurhet αποτελεί ακριβώς ένα από τα στοιχεία της εκτιμήσεως που πραγματοποίησε η Επιτροπή με την απορριπτική απόφαση για να συναγάγει το συμπέρασμα ότι η πρόταση διορθωτικού μέτρου που υπέβαλε η Eurhet, όπως περιλαμβάνεται στην προσφορά της, δεν αρκεί για να εξαλειφθεί ο κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων που επισήμανε η Επιτροπή.

- 117 Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων φρονεί, εντούτοις, ότι το ζήτημα αυτό πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ενδεδειγμένης εξετάσεως στο πλαίσιο εκδικάσεως της κύριας προσφυγής.
- 118 Τρίτον, στο μέτρο που η αιτούσα επικαλείται παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, τα ηλεκτρονικά μηνύματα που επισυνάπτονται στις από 13 Ιουνίου 2005 παρατηρήσεις της αφορούν μία μόνο διαδικασία διαγωνισμού και δεν αποδεικνύουν, στο στάδιο αυτό, την ύπαρξη πάγιας πρακτικής της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή ζητεί από τους διαγωνιζόμενους την παροχή συμπληρωματικών στοιχείων.
- 119 Τέταρτον, η αιτούσα δεν αποδεικνύει με σαφήνεια, κατά το στάδιο αυτό, ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή ζήτησε από άλλους διαγωνιζόμενους να παράσχουν συμπληρωματικά στοιχεία αποτελεί παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ή παράβαση των άρθρων 89, παράγραφος 1, και 99 του δημοσιονομικού κανονισμού.
- 120 Πράγματι, από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής προκύπτει ότι οι εν λόγω διαγωνιζόμενοι κλήθηκαν να βεβαιώσουν την ημερομηνία καταθέσεως των προσφορών τους, διότι η ταχυδρομική σφραγίδα επί των φακέλων που περιελάμβαναν τις εν λόγω προσφορές ήταν δυσανάγνωστη. Στο στάδιο αυτό, είναι αμφίβολο αν η αιτούσα βρέθηκε σε κατάσταση ανάλογη προς εκείνη των εν λόγω διαγωνιζομένων. Συγκεκριμένα, αντιθέτως προς τους εν λόγω διαγωνιζόμενους, το ελάττωμα που διαπίστωσε η Επιτροπή στην προσφορά της Eurhet δεν έπρεπε, καταρχήν, να αποδοθεί σε στοιχεία ανεξάρτητα της βουλήσεώς της, αλλά στην ανεπάρκεια που χαρακτήριζε την προσφορά της.
- 121 Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων φρονεί, εντούτοις, ότι το ζήτημα αυτό πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ενδεδειγμένης εξετάσεως στο πλαίσιο εκδικάσεως της κύριας προσφυγής.

- 122 Λαμβανομένων υπόψη των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, εγείρονται αμφιβολίες για πολλά από τα επιχειρήματα που προέβαλε η αιτούσα. Τα επιχειρήματά της χρήζουν, εντούτοις, ενδεδειγμένης εξετάσεως στο πλαίσιο εκδικάσεως της κύριας προσφυγής.
- 123 Χωρίς να προδικάζεται η κρίση του Πρωτοδικείου επί της κύριας προσφυγής, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα επιχειρήματα της αιτούσας δεν μπορούν, στο στάδιο αυτό, να απορριφθούν ως αβάσιμα. Συνεπώς, η προϋπόθεση περί της υπάρξεως *fumus boni juris* πληροῦται.

Επί του επείγοντος

- 124 Κατά πάγια νομολογία, το επείγον της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την αναγκαιότητα που υπάρχει για την έκδοση προσωρινής αποφάσεως, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία των συμφερόντων του αιτούντος το προσωρινό μέτρο. Σε αυτόν τον τελευταίο εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την απόφαση επί της κύριας προσφυγής, χωρίς να υποστεί μια τέτοια ζημία (προαναφερθείσες στη σκέψη 67 διατάξεις *Esedra* κατά Επιτροπής, σκέψη 43, και *TQ3 Travel Solutions Belgium* κατά Επιτροπής, σκέψη 41).
- 125 Εν προκειμένω, τα επιχειρήματα της αιτούσας στηρίζονται, κατ' ουσίαν, σε δύο σκέλη, ήτοι, αφενός, στο ότι το γεγονός ότι η αιτούσα αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό θίγει τη φήμη της και, αφετέρου, στο ότι η έλλειψη προσωρινών μέτρων θα έχει ως συνέπεια, σε περίπτωση ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, να μην της ανατεθεί το αντικείμενο της επίμαχης στο πλαίσιο του διαγωνισμού συμβάσεως και, επομένως, να μην το εκτελέσει, οπότε δεν θα αντλήσει πλεονεκτήματα από απόψεως κύρους, εμπειρίας και εσόδων. Τα δύο αυτά σκέλη πρέπει να εξετασθούν διαδοχικώς.

- 126 Πρώτον, η αιτούσα υποστηρίζει ότι ο αποκλεισμός από τον διαγωνισμό βλάπτει τη φήμη της. Συναφώς, η Επιτροπή υπενθυμίζει ορθώς ότι η συμμετοχή σε δημόσιο μειοδοτικό διαγωνισμό, εκ της φύσεώς του ιδιαίτερος ανταγωνιστικό, συνεπάγεται κινδύνους για όλους τους συμμετέχοντες, ο αποκλεισμός δε ενός διαγωνιζομένου, δυνάμει των κανόνων του διαγωνισμού, δεν μπορεί, αυτός καθαυτόν, να επιφέρει ζημία (προαναφερθείσα στη σκέψη 71 διάταξη CMC κατά Επιτροπής, σκέψη 51, και προαναφερθείσα στη σκέψη 67 διάταξη European Dynamics κατά Επιτροπής, σκέψη 82). Επιπλέον, το επιχείρημα της αιτούσας ότι η νομολογία αυτή έχει εφαρμογή μόνο στην περίπτωση κατά την οποία ο διαγωνιζόμενος απορρίφθηκε παρανόμως δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, η εν λόγω νομολογία αφορά υποθέσεις στις οποίες οι αιτούντες αμφισβητούσαν με την κύρια προσφυγή τους, όπως εν προκειμένω η αιτούσα, τη νομιμότητα της/των προσβαλλομένης/ων πράξεως/ων. Επιπλέον, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες μια επιχείρηση απορρίφθηκε παρανόμως σε διαγωνισμό, γίνεται δυσκολότερα δεκτό ότι η εν λόγω επιχείρηση κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη στη φήμη της, δεδομένου ότι, αφενός, ο αποκλεισμός της δεν σχετίζεται με την ικανότητα της επιχειρήσεως και, αφετέρου, η ακυρωτική απόφαση που θα ακολουθήσει θα καταστήσει καταρχήν δυνατή την αποκατάσταση της φήμης της.
- 127 Δεύτερον, η αιτούσα υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων και ελλείψεως προσωρινών μέτρων, θα είναι πλέον αδύνατο να της ανατεθεί το αντικείμενο της επίμαχης στο πλαίσιο του διαγωνισμού συμβάσεως και, συνεπώς, να το εκτελέσει και να αντλήσει πλεονεκτήματα από απόψεως κύρους, εμπειρίας και εσόδων.
- 128 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, σε περίπτωση ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων από το Πρωτοδικείο, στην Επιτροπή απόκειται, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 233, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση της αποφάσεως, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ.
- 129 Επίσης, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 233 ΕΚ, στο όργανο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση απόκειται να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου. Συναφώς, αφενός, το δικαστήριο που διέταξε την ακύρωση της οικείας αποφάσεως δεν είναι αρμόδιο

να υποδείξει στο όργανο που εξέδωσε την εν λόγω πράξη τις λεπτομέρειες εκτελέσεως της δικαστικής αποφάσεως (διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 1995, C-199/94 P και C-200/94 P, Pevasa και Impresca κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-3709, σκέψη 24) και, αφετέρου, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορεί να αποφασίσει επί των μέτρων που θα μπορούσαν να ληφθούν κατόπιν ενδεχόμενης αποφάσεως ακυρώσεως. Οι λεπτομέρειες εκτελέσεως μιας αποφάσεως ακυρώσεως δεν εξαρτώνται μόνον από την ακυρωθείσα διάταξη και από το περιεχόμενο της εν λόγω αποφάσεως, το οποίο εκτιμάται σύμφωνα με το σκεπτικό της (απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 1988, 97/86, 99/86, 193/86 και 215/86, Αστερίς κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 2181, σκέψη 27, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Απριλίου 1999, T-305/94 έως T-307/94, T-313/94 έως T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 και T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-931, σκέψη 184), αλλά και σύμφωνα με τις ιδιαίτερες περιστάσεις κάθε υποθέσεως, όπως π.χ. η προθεσμία ακυρώσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τα συμφέροντα τρίτων που διακυβεύονται.

- 130 Επομένως, εν προκειμένω, σε περίπτωση ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, στην Επιτροπή απόκειται να λάβει τα αναγκαία για την προσήκουσα προάσπιση των συμφερόντων της αιτούσας μέτρα, συνεκτιμώντας τις ιδιαίτερες περιστάσεις της εν λόγω υποθέσεως, (βλ., υπό την έννοια αυτή, διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 1994, T-108/94 R, Candiotte κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. II-249, σκέψη 27, και της 31ης Ιανουαρίου 2005, T-447/04 R, Cargemini Nederland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-257, σκέψη 96).
- 131 Συνεπώς, δεν απόκειται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να αποφασίσει επί των μέτρων που θα μπορούσε να λάβει η Επιτροπή προς εκτέλεση ενδεχόμενης αποφάσεως ακυρώσεως.
- 132 Εντούτοις, η γενική αρχή του δικαίου περί της πλήρους και αποτελεσματικής έννομης προστασίας προϋποθέτει την εξασφάλιση της προσωρινής προστασίας των πολιτών, αν είναι αναγκαία για την πλήρη αποτελεσματικότητα της μέλλουσας οριστικής αποφάσεως, προκειμένου να αποφευχθούν οι ελλείψεις στην έννομη προστασία που παρέχουν τα κοινοτικά όργανα (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του πρώτου τμήματος του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1968, 27/68 R, Renckens κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969, σ. 274, αποφάσεις του

Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 1990, C-213/89, Factortame κ.λπ., Συλλογή 1990, σ. I-2433, σκέψη 21, και της 21ης Φεβρουαρίου 1991, C-143/88 και C-92/89, Zuckerfabrik Süderdithmarschen και Zuckerfabrik Soest, Συλλογή 1991, σ. I-415, σκέψεις 16 έως 18, και διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 1996, C-399/95 R, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-2441, σκέψη 46, και Αυστρία κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στη σκέψη 25, σκέψη 111).

- 133 Συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί αν έχει αποδειχθεί επαρκώς ο κίνδυνος να υποστεί η αιτούσα σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία λόγω της μη λήψεως των αιτούμενων προσωρινών μέτρων [βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2001, C-180/01 P(R), Επιτροπή κατά NALOO, Συλλογή 2001, σ. I-5737, σκέψη 53].
- 134 Με την παρούσα υπόθεση, αν δεν ληφθεί υπόψη το πρόβλημα συγκρούσεως συμφερόντων που επισημαίνει η Επιτροπή, το οποίο αμφισβητείται από την αιτούσα και αποτελεί αντικείμενο της κύριας προσφυγής, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Eurhet είχε πιθανότητα να της ανατεθεί το αντικείμενο της επίμαχης στον διαγωνισμό συμβάσεως. Συγκεκριμένα, αφενός, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η Eurhet αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό ανεξαρτήτως της οικονομικής αξίας της προσφοράς της και για τον μοναδικό λόγο ότι υφίστατο κίνδυνος συγκρούσεως συμφερόντων. Αφετέρου, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η Eurhet, ανεξαρτήτως του κινδύνου συγκρούσεως συμφερόντων που επισήμανε η Επιτροπή, δεν είχε πιθανότητα να της ανατεθεί το αντικείμενο της επίμαχης συμβάσεως και να το εκτελέσει.
- 135 Λόγω του αποκλεισμού της από τον διαγωνισμό, η Eurhet απώλεσε την πιθανότητα να της ανατεθεί το αντικείμενο της συμβάσεως και, κατά συνέπεια, να αντλήσει διάφορα πλεονεκτήματα, οικονομικής και άλλης φύσεως, από την ενδεχόμενη εκτέλεση της συμβάσεως πλαισίου. Συνεπώς, πρέπει, αφενός, να εξεταστεί αν, κατόπιν ενδεχόμενης απόφασεως ακυρώσεως, η δυνατότητα της Επιτροπής να οργανώσει νέο διαγωνισμό θα μπορούσε να αποκαταστήσει την εν λόγω ζημία και, αφετέρου, σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, να εκτιμηθεί αν θα ήταν δυνατό να επιδικαστεί προς τούτο αποζημίωση στην αιτούσα.

- 136 Όσον αφορά τη δυνατότητα της Επιτροπής να οργανώσει νέο διαγωνισμό, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ακόμη κι αν γίνει δεκτό ότι η Eurhēt μπορεί να βρεθεί εκ νέου σε συνθήκες ανταγωνισμού παρεμφερείς προς εκείνες που ίσχυαν κατά τον χρόνο διεξαγωγής της διαδικασίας του διαγωνισμού, είναι πολύ πιθανό το αντικείμενο του νέου διαγωνισμού που θα οργανώσει η Επιτροπή να είναι διαφορετικό από εκείνο του πρώτου διαγωνισμού.
- 137 Συγκεκριμένα, κατ' εφαρμογήν των σημείων 7.1.3 και 7.1.4 της συγγραφής υποχρεώσεων, η σύμβαση πλαίσιο προβλέπει, μεταξύ άλλων, την αξιολόγηση του προγράμματος κοινοτικής δράσεως στον τομέα της δημόσιας υγείας που προβλέπει η απόφαση 1786/2002. Το άρθρο 12, παράγραφος 3, της αποφάσεως αυτής προβλέπει ότι η εξωτερική αξιολόγηση πρέπει να πραγματοποιείται «[ω]ς το τέλος του τετάρτου έτους του προγράμματος», ήτοι στις 31 Δεκεμβρίου 2006.
- 138 Συνεπώς, μολονότι η Επιτροπή ορθώς επισημαίνει ότι η σύμβαση πλαίσιο δεν αφορά κατ' ανάγκη μόνον αυτή την αξιολόγηση, είναι πολύ πιθανόν ότι, ελλείψει προσωρινών μέτρων, ένα μέρος τουλάχιστον των εργασιών που πρέπει να πραγματοποιηθούν κατ' εφαρμογήν της συμβάσεως πλαισίου θα είχε ολοκληρωθεί κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου επί της κύριας προσφυγής.
- 139 Κατά συνέπεια, ακόμη και αν γίνει δεκτό, καταρχάς, ότι η Επιτροπή αποφασίζει ή υποχρεούται να οργανώσει νέο διαγωνισμό προς εκτέλεση ενδεχόμενης αποφάσεως ακυρώσεως, ακολούθως, ότι η Eurhēt μπορεί να βρεθεί εκ νέου σε συνθήκες ανταγωνισμού ανάλογες προς εκείνες που ίσχυαν κατά τον χρόνο διεξαγωγής της διαδικασίας του διαγωνισμού και, τέλος, ότι η προσφορά της Eurhēt θα γινόταν δεκτή από την Επιτροπή, είναι μάλλον απίθανο να εξακολουθήσει η Eurhēt στην πράξη να έχει πιθανότητα να εκτελέσει το σύνολο των εργασιών που θα είχε ολοκληρώσει αν της είχε ανατεθεί εξ αρχής το αντικείμενο της συμβάσεως.

- 140 Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, επομένως, είναι μάλλον απίθανο η δυνατότητα της Επιτροπής να οργανώσει νέο διαγωνισμό να έχει, αφ' εαυτής, ως αποτέλεσμα ότι θα υπάρχουν ακόμη πιθανότητες να ανατεθεί στην αιτούσα το αντικείμενο της επίμαχης στον διαγωνισμό συμβάσεως και να το εκτελέσει και, ως εκ τούτου, να αντλήσει τα διάφορα πλεονεκτήματα που απορρέουν από την εκτέλεσή του.
- 141 Ωστόσο, όπως προαναφέρθηκε (σκέψη 135), πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι, σε περίπτωση ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων στο πλαίσιο εκδικάσεως της κύριας προσφυγής, η Επιτροπή μπορεί να επιδικάσει αποζημίωση στην αιτούσα για τη ζημία που ενδεχομένως υπέστη, ή ότι, στην περίπτωση κατά την οποία η Επιτροπή επιλέξει να μην επιδικάσει την εν λόγω αποζημίωση, η αιτούσα μπορεί να ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως βάσει του άρθρου 288 ΕΚ. Πράγματι, αν η ζημία που ενδεχομένως υπέστη η αιτούσα μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αποζημιώσεως σε μεταγενέστερο στάδιο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσες στη σκέψη 67 διατάξεις *Esedra* κατά Επιτροπής, σκέψη 44, και *TQ3 Travel Solutions Belgium* κατά Επιτροπής, σκέψη 43).
- 142 Εν προκειμένω, η Επιτροπή υποστηρίζει, με τις παρατηρήσεις της, ότι, σε περίπτωση ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, τα συμφέροντα της αιτούσας θα μπορούσαν να διασφαλιστούν προσηκόντως, ιδίως με την επιδίκαση αποζημιώσεως. Η δικογραφία δεν περιλαμβάνει, ωστόσο, στοιχεία από τα οποία να προκύπτει με αρκετή βεβαιότητα ότι, σε περίπτωση ακυρώσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, η Επιτροπή θα επιδίκαζε αποζημίωση στην αιτούσα ανεξαρτήτως της ασκήσεως αγωγής αποζημιώσεως.
- 143 Επομένως, μένει να ληφθεί υπόψη η δυνατότητα της αιτούσας να ασκήσει αγωγή δυνάμει του άρθρου 288 ΕΚ.
- 144 Κατά πάγια νομολογία, η ζημία για την οποία ζητείται αποκατάσταση στο πλαίσιο αγωγής ασκηθείσας δυνάμει του άρθρου 288 ΕΚ πρέπει να είναι πραγματική και

βεβαία (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-54/96, *Oleifici Italiani και Fratelli Rubino κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1998, σ. II-3377, σκέψη 66, και της 9ης Ιουλίου 1999, T-231/97, *New Europe Consulting και Brown κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1999, σ. II-2403, σκέψη 29).

¹⁴⁵ Εν προκειμένω, όπως προαναφέρθηκε (σκέψη 134), πρέπει να θεωρηθεί αποδεδειγμένο ότι η Eurphet είχε πιθανότητα να της ανατεθεί το αντικείμενο της επίμαχης στον διαγωνισμό συμβάσεως και να το εκτελέσει. Κατά συνέπεια, η ζημία που, για την αιτούσα, συνίσταται στην απώλεια της πιθανότητας αυτής πρέπει να θεωρηθεί, κατά το στάδιο αυτό και λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που παρασχέθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, ως πραγματική και βεβαία, κατά την έννοια της αναφερθείσας στην προηγούμενη σκέψη νομολογίας.

¹⁴⁶ Αντιθέτως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η πιθανότητα αυτή δύσκολα προσδιορίζεται ποσοτικώς. Συγκεκριμένα, αφενός, η προσφορά της Eurphet αποκλείστηκε σε πολύ πρώιμο στάδιο, χωρίς η επιτροπή αξιολογήσεως να αποφανθεί επί της οικονομικής αξίας της. Αφετέρου, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η προσφορά αυτή αξιολογήθηκε από την επιτροπή αξιολογήσεως, η αναθέτουσα αρχή δεν δεσμεύθηκε, εν πάση περιπτώσει, από αυτή την πρόταση και εκτίμησε με ευρεία διακριτική ευχέρεια τα στοιχεία που έπρεπε να ληφθούν υπόψη για την ανάθεση του αντικειμένου της συμβάσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Οκτωβρίου 1998, T-13/96, *TEAM κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1998, σ. II-4073, σκέψη 76, και προαναφερθείσα στη σκέψη 35 απόφαση *AFCOn Management Consultants κ.λπ. κατά Επιτροπής*, σκέψη 113).

¹⁴⁷ Επομένως, είναι πολύ δύσκολο, ίσως και αδύνατο, να προσδιορισθεί ποσοτικώς αυτή η πιθανότητα και, κατά συνέπεια, να αξιολογηθεί η ζημία που συνεπάγεται η απώλειά της. Κατά πάγια νομολογία, μια ζημία που, αφού προκληθεί, δεν μπορεί να αποτιμηθεί μπορεί να θεωρηθεί ανεπανάρθωτη (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Μαΐου 1990, C-51/90 R και C-59/90 R, *Comos Tank κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1990, σ. I-2167, σκέψη 31, και διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 1997, T-41/97 R, *Antillean Rice Mills κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 1997, σ. II-447, σκέψη 47, και της

7ης Ιουλίου 1998, T-65/98 R, Van den Bergh Foods κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2641, σκέψη 65).

- 148 Συνεπώς, η απώλεια της εν λόγω πιθανότητας μπορεί να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη ζημία.
- 149 Ωστόσο, για να δικαιολογηθεί η λήψη προσωρινών μέτρων, η προβαλλόμενη από τον αιτούντα ζημία πρέπει να είναι σοβαρή (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσες στη σκέψη 67 διατάξεις Esedra κατά Επιτροπής, σκέψη 43, και TQ3 Travel Solutions Belgium κατά Επιτροπής, σκέψη 41).
- 150 Η απώλεια της πιθανότητας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως και εκτέλεσως του αντικειμένου της είναι συνυφασμένη με τον αποκλεισμό από την επίμαχη διαδικασία διαγωνισμού και δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι συνιστά, καθαυτή, σοβαρή ζημία και ότι δεν χρειάζεται ιδιαίτερη εκτίμηση της σοβαρότητας της συγκεκριμένης προσβολής που ο αιτών ισχυρίζεται ότι υπέστη σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση (βλ., κατ' αναλογία, διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 8ης Δεκεμβρίου 2000, T-237/99 R, BP Nederland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3849, σκέψη 52).
- 151 Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, μόνον εφόσον η αιτούσα αποδείξει με επαρκή νομικά επιχειρήματα ότι μπορεί να αντλήσει αρκετά σημαντικά πλεονεκτήματα από τη σύναψη της συμβάσεως και την εκτέλεση του αντικειμένου της στο πλαίσιο του διαγωνισμού μπορεί να γίνει δεκτό ότι η απώλεια της πιθανότητας να της ανατεθεί το αντικείμενο της εν λόγω συμβάσεως και να το εκτελέσει της προκάλεσε σοβαρή ζημία.
- 152 Συνεπώς, πρέπει να εκτιμηθούν συγκεκριμένα τα διάφορα πλεονεκτήματα που η αιτούσα φρονεί ότι θα αντλούσε αν το αντικείμενο της επίμαχης συμβάσεως της είχε ανατεθεί και το είχε εκτελέσει στο πλαίσιο του διαγωνισμού.

- 153 Πρώτον, η αιτούσα υποστηρίζει ότι η εκτέλεση της συμβάσεως πλαισίου θα της εξασφάλιζε μεγάλα πλεονεκτήματα από απόψεως εμπειρίας και κύρους. Επί του σημείου αυτού, ωστόσο, οι ισχυρισμοί της είναι υπερβολικά γενικοί και αόριστοι και δεν αποδεικνύονται επαρκώς ώστε να θεμελιωθεί νομικώς ο δυνητικός χαρακτήρας και, κατά μείζονα λόγο, η σπουδαιότητα των εν λόγω πλεονεκτημάτων. Όσον αφορά την τιμή και το κύρος που περιβάλλουν την εκτέλεση των εργασιών που πρέπει να υλοποιηθούν, η αιτούσα επικαλείται την αξία της συμβάσεως πλαισίου, «το αντικείμενο, τη διάρκεια, τον διεθνή χαρακτήρα και τη μεγάλη εμπέλεια της επίμαχης υπηρεσίας» και το γεγονός ότι συγκεντρώθηκε ομάδα 65 ατόμων για την εκτέλεση του αντικειμένου της συμβάσεως. Εντούτοις, ελλείπει πιο συγκεκριμένων αποδείξεων βάσει των οποίων μπορούν να εκτιμηθούν τα αποτελέσματα της εκτελέσεως της συμβάσεως πλαισίου, ιδίως όσον αφορά την πελατεία, το κύρος και την εμπειρία της αιτούσας, οι εν λόγω ισχυρισμοί είναι υπερβολικά αόριστοι για να αποδείξουν, αφ' εαυτών, την ύπαρξη των εν λόγω πλεονεκτημάτων και, κατά μείζονα λόγο, τη σπουδαιότητά τους.
- 154 Όσον αφορά, δεύτερον, τα οικονομικής φύσεως πλεονεκτήματα που σχετίζονται με τη σύναψη της συμβάσεως πλαισίου, η ύπαρξή τους έχει σαφώς αποδειχθεί. Συνεπώς, είναι προφανές ότι η μη εκτέλεση του αντικειμένου της εν λόγω συμβάσεως στερεί από την αιτούσα έσοδα τα οποία θα της είχε αποφέρει η σύναψή της. Ως εκ τούτου, η αιτούσα κινδυνεύει να υποστεί ανεπανόρθωτη ζημία λόγω της απώλειας της πιθανότητας να αποκτήσει τα εν λόγω έσοδα.
- 155 Όσον αφορά τη σοβαρότητα της απώλειας αυτής, πρέπει να επισημανθεί ότι, από πλευράς του αντικειμένου της, η σύμβαση πλαίσιο αφορά υπηρεσίες εξαιρετικής σπουδαιότητας. Συναφώς, από τη συγγραφή υποχρεώσεων, μεταξύ άλλων, προκύπτει ότι ο ανάδοχος θα αναλάβει να διεκπεραιώσει τρεις έως πέντε εργασίες ετησίως και, για πρώτη φορά, η αξία των υπηρεσιών που θα αμειφθούν μπορεί να ανέλθει στο 1 εκατομμύριο ευρώ.
- 156 Εντούτοις, όταν ο αιτών είναι επιχείρηση, η σοβαρότητα μιας υλικής ζημίας πρέπει να εκτιμάται με κριτήριο, μεταξύ άλλων, το μέγεθος της εν λόγω επιχειρήσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσα στη σκέψη 147 διάταξη Comos Tank κ.λπ.

κατά Επιτροπής, σκέψεις 26 και 31, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 22ας Δεκεμβρίου 2004, T-201/04 R, Microsoft κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-4463, σκέψη 257).

- 157 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτούσα δεν παρέσχε στοιχεία από τα οποία να προκύπτει, λαμβανομένου υπόψη ιδίως του μεγέθους της, ότι η απώλεια που ενδέχεται να υποστεί είναι αρκετά σοβαρή για να δικαιολογηθεί η λήψη προσωρινών μέτρων.
- 158 Από ένα παράρτημα της προσφοράς που υπέβαλε η Eurhet προκύπτει ότι η αιτούσα πραγματοποίησε κύκλο εργασιών ο οποίος υπερέβη τα 27 εκατομμύρια ευρώ το 2004. Επιπλέον, τα στοιχεία που περιλαμβάνει η προσφορά της Eurhet αποδεικνύουν τη σπουδαιότητα του ομίλου στον οποίο ανήκει η αιτούσα. Στην εν λόγω προσφορά αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι ο όμιλος αυτός απασχολεί περί τους 130 000 υπαλλήλους παγκοσμίως, από τους οποίους οι 20 000 εργάζονται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 159 Συνεπώς, όσον αφορά τα στοιχεία που προβάλλονται με την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι σε θέση να κρίνει ότι, για την αιτούσα, η απώλεια της πιθανότητας να αποκτήσει τα έσοδα που θα της απέφερε η σύναψη της συμβάσεως πλαισίου είναι αρκετά σοβαρή για να δικαιολογηθεί η λήψη προσωρινών μέτρων.
- 160 Συνεπώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η προϋπόθεση περί επείγοντος πληρούται.
- 161 Τέλος, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η στάθμιση των συμφερόντων συνηγορεί, εν πάση περιπτώσει, υπέρ της μη λήψεως προσωρινών μέτρων.

- 162 Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε, ελλείψει προσωρινών μέτρων, η αιτούσα κινδυνεύει να υποστεί ζημία λόγω της απώλειας της πιθανότητας να αποκομίσει τα έσοδα που θα της απέφερε η σύναψη της συμβάσεως πλαισίου.
- 163 Εντούτοις, αν διατάσσονταν τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα, η Επιτροπή δεν θα ήταν σε θέση να συνάψει τη σύμβαση πλαίσιο. Από την 44η αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως 1786/2002 προκύπτει ότι οι αξιολογήσεις του προγράμματος κοινωνικής δράσεως στον τομέα της δημόσιας υγείας αποβλέπουν, σε ορισμένες περιπτώσεις, στην αναπροσαρμογή και στην τροποποίηση του εν λόγω προγράμματος. Η πραγματοποίηση των εν λόγω αξιολογήσεων αποτελεί, επομένως, σημαντική υπηρεσία γενικού συμφέροντος.
- 164 Επίσης, πρέπει να ληφθεί υπόψη το συμφέρον του διαγωνιζομένου που κηρύχθηκε ανάδοχος μετά το πέρας του διαγωνισμού και που, σε περίπτωση αναστολής εκτελέσεως, δεν θα μπορούσε να εκτελέσει το αντικείμενο της συμβάσεως.
- 165 Τέλος, όπως προκύπτει από την εξέταση του *fumus boni juris* (σκέψεις 83 έως 123), ο βαθμός και η φύση του δεν ασκούν τόση επιρροή, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, ώστε η στάθμιση των συμφερόντων να υπαγορεύσει τη λήψη προσωρινών μέτρων.
- 166 Επομένως, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, η στάθμιση των αντικρουόμενων συμφερόντων υπαγορεύει τη μη λήψη των αιτούμενων προσωρινών μέτρων.

167 Κατά συνέπεια, η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί, παρέλκει δε η απόφαση επί του αιτήματος της αιτούσας να υποβληθούν στη Γραμματεία οι επιστολές που ανταλλάγησαν μεταξύ της Επιτροπής και των άλλων διαγωνιζομένων.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.**
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 20 Σεπτεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf